

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. МЕЧНИКОВА

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

105  
2748

543

*f. Timchenus*

*Albertus de Saxonia*

*Gradatus*

*Proportionum*

1494.

NAUKOVА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

бнб А500  
~~404~~

83 1915  
бнб N 2543  
19512

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

**E**xcellentissimi Magistri Alberti de Saxonia tractatus proportionum incipit feliciter.

**R**atio communiter accepta: est duorum comparatur in aliquo termino uniuoco adiuicem habitudo. Et dicit uniuoco quia licet stilus dicatur accusatus et similiter vox: tamen quia accentus non dicitur uniuoce de voce et de stilo: ideo stilus et vox non co-  
parantur adiuicem in accentu. Unde non solemus dicere stilum esse accentorem voce nec ita accentum  
nec econtra. Similiter licet mel sit dulce: et similiter

**V**ox: tamen quia dulcedo non dicit uniuoce de dulcedine mellis et de dul-

**P**roportio proprieta accepta: est duarum qualitatum eiusdem generis  
adiuicem habitudo. **Q**uantitates comensurabiles dicuntur quibus

est una mensura communis qualibet istarum precise mensurans sicut sunt  
qualitates iste. scilicet pedale. bipedale. semipedale enim aliquotiens sumptum  
reddit utrumque istorum precise. **Q**uantitates incomensurabiles dicuntur

quibus non est una mensura communis qualibet istarum precise reddens si-  
cut dyameter quadrati et coste eiusdem. Unde data aliqua qualitate que alli-  
quotiens sumpta precise reddat dyametrum: illa eadem vel sibi equalis ali-

sicut etiam est de qualitate reddente precisely costam: sed vel maius vel minus: et  
proportio rationalis est duarum qualitatum comensurabilium adiuicem habitudo: vel sic.

**P**roportio irrationalis est que immediate potest denominari ab aliquo nu-  
mero. **P**roportio irrationalis est duarum qualitatum incomensura-

bili adiuicem habitudo: vel sic. **P**roportio irrationalis est que non  
potest immediate denominari ab aliquo numero: sed immediate denomi-

natur ab aliqua proportione que immediate denominatur ab aliquo numero:  
sicut proportio que medietas dupla nominatur: qualis est proportio dyame-

tri quadrati ad costam eiusdem. Unde si scribantur duo quadrata sic se ha-  
bentia et costam maioris sit dyameter minoris istorum quadratorum est pro-  
portio dupla: ut potest faciliter declarari per penultimam prime geometrie:

sed quia qualis est proportio laterum seu costarum quadratorum dupli-  
cata: talis est proportio quadratorum adiuicem per. 18. sexti geometrie  
sequitur proportionem costarum dictorum quadratorum esse medietas  
minoris quadrati et costam eiusdem se habere in proportione que me-  
dietas dupla nuncupatur. **E**t dixi notanter in secunda descriptione  
proportionis irrationalis que non potest immediate denominari et. Nam  
licet medietas quadrupliciter denominetur ab aliqua proportione non ta-  
men propter hoc est irrationalis: quia etiam potest denominari a nume-  
ro cum medietas quadruplicata sit proportio dupla. **E**t differunt inuicem

A 11

МАТЕМАТИЧНИЙ

КАБІНЕТ

Од. Фіз. Хем. Мат. Ін-

Наукова бібліотека  
Донецького університету  
Ім. І. І. Мечникова

Інв. № 500

ІЛ-27091

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ

105  
2748

propositio rationalis et irrationalis. Quia propositio rationalis tam in continuis quam in discretis reperitur. Propositio autem irrationalis non in discretis sed tantum in continuis reperitur: non significantibus numeros: et propter hoc arithmetica que est de numero de proportione rationali et non de irrationali determinat. Sed geometria que est de magnitudine tam de proportione rationali quam de irrationali considerat. Propositio equalitatis est duorum equalium adinuicem habitudo sicut duorum ad duo: vel unius ad unum: et econtra. ¶ Propositio inequalitatis: est duorum unequalium adinuicem habitudo sicut duorum ad unum vel unius ad duo. ¶ Propositio maioris inequalitatis: est maioris ad minus habitudo: sicut duorum ad unum. ¶ Propositio minoris inequalitatis: est minoris ad maius habitudo sicut unius ad duo. ¶ Differentia sive excessus dicitur illud quo maior qualitas excedit minorem: ut si comparent sex ad quattuor: duo dicuntur differentia: quia sex excedunt quattuor per duo. ¶ Proportionalitas arithmetica: est comparatio ad inuicem equalitatis differentiarum quali proportione sunt conparabilia sex et quattuor et tria et unum. ¶ Proportionalitas geometrica est comparationum adinuicem equalitas sive similitudo proportionum: quali proportione sunt proportionabilia sex ad tria et quatuor ad duo: Nam sicut se habent sex ad tria: ita quattuor ad duo: quo ad proportionem utrumque enim est dupla propositio. ¶ De proportione harmonica taceo: que non deseruit in proportionalitate. ¶ Proportionalitas arithmetica continua est equalitas differentiarum per communem terminum medium vel terminos medios copulata: exemplum quod per terminum communem sicut se habent tria ad duo: ita duo ad unum. Exemplum quod per terminos medios: sicut se habent quattuor ad tria: ita tria ad duo et duo ad unum. ¶ Proportionabilitas arithmetica discontinua est equalitas differentiarum per nullum terminum communem medium vel nullos terminos communes medios copulata: exemplum: sicut se habent sex ad quattuor: ita decem ad octo et tria ad unum. ¶ Proportionalitas geometrica continua: est equalitas proportionum per terminum communem medium: vel terminos communes medios copulata: exemplum per terminum communem: sicut se habent quattuor ad duo: ita duo ad unum: exemplum per terminos communes: sicut se habent octo ad quatuor: sic quattuor ad duo: et duo ad unum. ¶ Proportionabilitas geometrica discontinua est equalitas proportionum per nullum terminum communem vel terminos communes medios copulata: exemplum: sicut se habent. 16. ad. 8. sic. 6. ad. 3. et duo ad unum. ¶ Proportionabilia propositio geometrica dicuntur quoque proportiones sunt eae sicut sunt octo quattuor duo et unum. ¶ Proportionabilia propositio arithmetica permutativa dicuntur illa que sic se habent: quod sicut se habet antecedens unius ad antecedens alterius: ita et sequens unius ad sequens alterius: et hoc quo ad excessum seu differentiam: ut hie: sex. tria. quatuor et unum. Unde sicut se habent sex ad tria ita quatuor ad unum: utrumque enim est excessus ut tria. ¶ Proportionabilia propositio geometrica permutativa dicunt illa quod sic se habent quod eadem sive equalis est propositio

3

antecedentis unius ad antecedens alterius qualis est propositio sequentis unius ad consequens alterius: sicut se habent octo ad quattuor: ita duo ad unum. unde qualis est propositio octo ad duo: talis est propositio quattuor ad unum: utrumque enim est propositio quadruplicata. 3  
Proportionis maioris inequalitatis rationalis quinque sunt species: tres simplices: et due composite. Simplices sunt propositio multiplex: propositio superparticularis: Et propositio superpartiens. Composite sunt multiplex: superparticularis: et multiplex superpartiens. ¶ Propositio multiplex est quando maius continet minus plures precisiones: sicut propositio duorum ad unum. Et si maius continet minus precise bis vocatur dupla: sicut est propositio duorum ad unum. Et si ter: tripla: sicut propositio trium ad unum. Si quater quadrupla: sicut propositio quattuor ad unum et sic in infinitum. ¶ Propositio vero superparticularis: est quando maius continet minus semel: et cum hoc aliquam partem aliquotam minoris numeri: exemplum sicut est propositio trium ad duo. Unde tria continent solu semel duo et cum hoc unitatem que est pars aliquota. Deinde viso quando maius continet minus semel et non plures et cum hoc aliquam partem aliquotam eius: videndum est postea: an ista pars aliquota est medietas minoris. Si sic: dicitur propositio sexualiter: sicut propositio trium ad duo. Et si est tertia: sex quiterteria: sicut propositio quattuor ad quatuor: vel deceni ad octo. Et si sit quinta: dicitur sexquinta: et sic in infinitum. ¶ Et nota quod pars aliquota dicitur que aliquotiens sumpta reddit suum totum precise sicut tria respectu sex. Unde si tria capiant bis: reddent precise sex. Sed pars non aliquota: est que aliquotiens sumpta non reddit precise totum: sicut duo respectu quinque. Unde si bis sumantur duo non reddit quinque sed minus: et si ter: reddunt plus. ¶ Propositio superpartiens: dicitur quando maius continet minus semel et non plures: et cum hoc aliquam partem non aliquotam minoris compositam ex partibus aliquotis minoris: sicut propositio quinque ad tria. Unde quinque continent semel tria et cum hoc binarium qui non est pars aliquota ternarii: licet in se contineat duas partes aliquotas eius. Deinde viso quomodo maius continet minus semel et cum hoc partem non aliquotam minoris. Videndum est de parte non aliquota: quod partes aliquotas numeri minoris in se contineat. Unde si continet duos vocatur superbipartiens: sicut propositio quinque ad tria. Si tres. Supertripartiens: sicut octo ad quinque. Si quattuor. Superquartipartiens: sicut nouem ad quinque et sic in infinitum. Deinde hoc viso ad habendum unum nomen magis speciale: videndum est quomodo se habent iste partes aliquotte respectu minoris utrum sint tertie vel quarte vel quinte eius. Et si tertie vocatur propositio superpartiens tertias. Si quarte propositio superpartiens quartas: et sic in infinitum. ¶ Ex his potest colligi nomen speciale propositiis superpartientis. Unde si maius semel contineat minus et cum hoc partem non aliquotam in se duas aliquotas numeri minoris continent quaque quelibet est ter tertia pars numeri minoris: pro-

portio talium debet dici superbipartiens tertias. Si vero maius continet  
 minus semel et cum hoc partem non aliquotam minoris in se tres aliquot-  
 ras numeri minoris continentem quarum quilibet est quinta pars nume-  
 ri minoris proportio talium dicitur superbipartiens quintas: sicut est pro-  
 portio .8. ad .9. Et ita proportionabiliter dicendum est in aliis. Si vero ma-  
 ius continet minus plures et cum hoc partem aliquotam numeri minoris  
 dicitur proportio multiplex superparticularis: sicut est proportio .9. ad .z.  
 Et si maius continet minus bis et cum hoc partem aliquotam numeri minoris  
 que est medietas: dicitur proportio dupla sexquialtera. Et si bis et cum hoc  
 partem aliquotam que est tercia pars minoris dicitur dupla sexquartia:  
 sicut proportio septem ad tria. Si vero maius continet minus plures et  
 cum hoc aliquid ultra quod non est pars aliquotam minoris vocatur pro-  
 portio multiplex superpartiens: sicut proportio octo ad tria. ¶ Et si ma-  
 ius continet minus bis et cum hoc partem aliquotam minoris continen-  
 tem in se duas aliquotatas minoris vocatur dupla superbipartiens sicut  
 octo ad tria. Si vero cum hoc quilibet illarum aliquotarum sit tercia pars  
 minoris dicitur dupla superbipartiens tertias: sicut in eodem exemplo.  
 Et sic proportionabiliter dicendum est de aliis speciebus multiplicis su-  
 perpartientis permiscendo multipliceni cum superpartiente: et permisce-  
 do ea que dicta sunt de illis seorsum. ¶ Notandum quod ad habendum spe-  
 cies proportionis minoris inequalitatis rationalis: non expedit nisi pre-  
 dictis nominibus addere ly sub:dicendo. Submultiplex: Subsuperpar-  
 ticularis z. ¶ Propter breuitatem verborum sufficientia pot sic capi.  
 Omne maius comparatum ad minus habens ad ipsum proportionem ra-  
 tionalem: vel continet minus plures et nihil ultra: vel semel et aliquid ul-  
 tra: vel plures et aliquid ultra. Si primum sic est multiplex. Si secundum:  
 et hoc dupliciter: nam id quod est ultra vel est pars aliquotam numeri mi-  
 noris: et sic est proportio superparticularis. Vel est pars non aliquotam co-  
 tinens tamen partes aliquotras equeles minoris: et sic est proportio Su-  
 perpartiens. Si dicitur tertium: tunc illud quod iterum continetur ultra:  
 vel est pars aliquotam minoris: et sic est proportio multiplex superparticu-  
 laris. Vel est pars non aliquotam minoris habens se modo predicto: et sic  
 est proportio multiplex superpartiens: exempla patent in figura sequenti  
 omnium predictorum.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
z	4	6	8	10	12	14	16	18	20
3	6	9	12	19	18	21	24	27	30
4	8	12	16	20	24	28	32	36	40
8	10	19	20	29	30	38	40	49	50
6	12	18	24	30	36	42	48	54	60
7	14	21	28	39	42	49	56	63	70
8	16	24	32	40	48	56	64	72	80
9	18	27	36	48	54	63	72	81	90
10	20	30	40	50	60	70	80	60	100

Sciendum est circa ista figuram in superiori linea huius tabule incipiendo  
 ab uno: si numero primi spaciū numerū secundi spaciū cōparabis habebis pri-  
 mā speciem proportionis multiplicis. s. duplam. Si vero numerū tertii spa-  
 ciū ad numerū primi cōpares tertiam speciem multiplicis inuenies. s. triplā:  
 et simile est in aliis lineis inferioribus. Si vero numero secundi spaciū nu-  
 merū .3. spaciū compares primā speciem proportionis superparticularis  
 facies. s. sexquialtera: et si tertio quartū: sexquartia. Et si: quarto quintā  
 sexquartas et sic ultra. Si vero numero tertii spaciū compares nume-  
 rum quintū primā speciem proportionis superpartiens facies. Et numero  
 quartū spaciū. et cōpares secundā speciem proportionis superpartientis fa-  
 cies. Et si numero quinti numerū .9. compares tertiam speciem superpar-  
 tientis inuenies. Si vero numero secundi spaciū numerū .9. cōpares fiat  
 prima species multiplicis superparticularis. s. dupla sexquialtera. Si aut  
 eundem compares. .7. inuenies triplā sexquialterā. Si vero numero ter-  
 tiū cōparetur numerus .8. prima species multiplicis superpartientis fiet. s.  
 dupla superbipartientis et sic ultra si tabula erit maior. Si vero numeri .4.  
 numerus .xi. cōparetur sic fiet multiplex superbipartiens: et sic bini maiores  
 vel minores tabulam habebis plura vel pauciora exempla.

Is visis videndum est de principali intento. s. penes quid at-  
 datur proportio velocitatū in motibus. Et primo penes quid  
 tāq̄ penes causam. Secundo penes quid tāq̄ penes effectum.  
 Et ante omnia supponendum est quod motus nullus potest prouenire a pro-  
 portione equalitatis nec minoris inequalitatis et sic de primo. ¶ Prima  
 conclusio proportio velocitatum in motibus non attenditur penes pro-  
 portionem potentiarum motuarum inter se: probatur nam si aliqua po-  
 tentia mouet aliquod mobile potest moueri ab alia poten-  
 tia in duplo tardius ut patet sexto phisicorum: sit igitur quod .4. moueant  
 .z. tunc si duo in duplo tardius moueantur hoc erit a potentia ut .z. si pro-  
 portio velocitatum in motibus insequitur proportionem potentiarum  
 mouentium inter se: et sic a proportione equalitatis prouenit actio et  
 motus quod est contra suppositum. ¶ Preterea si .6. moueant .4. et

4. possit moueri in duplo tardius hoc non erit nisi a tribus si proportio velocitatum in motibus insequitur proportionem potentiarum motuum inter se et sic motus proueniret a proportione minoris inequalitatis quod est contra suppositum. Secunda conclusio proportio velocitatum in motibus non attendit penes proportionem potentiarum resistentiarum inter se probatur 2o sic: nam moueant. 4. duo: et cum eadem potentia. s. 4. possit mouere aliquid in duplo tardius: vel igitur hoc erit duplum ad illud vel in alia proportione se habens. Si primus sequitur q. 4. mouerem. 4. et sic a proportione equalitatis proueniret motus quod est contra suppositum. Si autem se habet in alia proportione qd dupla: sequitur qd non est eadem. Proportio velocitatum qualis est resistentiarum seu mobilium inter se. Et probat proportionabiliter. qd motus proueniret a proportione minoris inequalitatis: vt si sex moueantur. 4. cum sex possint mouere aliud mobile in duplo tardius vel igitur h. erit duplum ad quattuor: vel in alia proportione. Si primus sequitur qd sex mouebunt octo: et sic fieret motus a proportione minoris inequalitatis quod est contra suppositum. Si autem se habet in alia proportione ad quattuor qd in proportione dupla: sequitur non esse similem proportionem velocitatum in motibus et in resistentiis mobilium. Tertia conclusio: proportio velocitatum in motibus non attendit penes proportionem excessum seu differentiarum ipsarum potentiarum mouentium super resistentias. probatur. Nam si sic non eadem velocitate moterent quattuor duo: sicut duo vnum. Sed hoc est falsum: et consequentia patet: nam excessus quo quattuor excedunt duo non est equalis excessui quo duo excedunt vnum. Nam quattuor excedunt duo per duo: et duo excedunt vnum per vnum. Sed falsitas consequentis patet per Ariston. et phisicorum: ubi vult qd si aliqua potentia moueat aliquod mobile sub dupla potentia: mouebit sub duplum mobile equali velocitate. Secundo sequitur qd totus motor non moueret totum mobile equali velocitate qua medietas maioris moueret medietatem mobilis quod est falsum: et consequentia patet quia maiori excessu excedit totus motor totum mobile qd medietas motoris excedat medietatem mobilis: sic si totus motor sit sicut. g. totum mobile sit vt quattuor: tunc medietas motoris que est sicut quattuor non excedit medietatem mobilis que est ut duo tanto excessu sicut octo quattuor: cum quattuor non excedat duo nisi in duo falsitas consequentis patet septimo phisicorum: quia totus motor medietas motoris totum mobile et medietas mobilis sunt permutatim proportionabilis geometrica proportione: et sic videtur qd consimili velocitate totus motor debeat mouere totum mobile qua medietas motoris mouet medietatem mobilis. Tertio probatur experientia: nam si mille homines trahunt nauim et unus addatur modicu[m] intenditur velocitas et tamen si unus trahat unam parvam nauim et unus addatur multum intendit velocitas: ideo patet qd velocitates non prouenient ab excessibus equalibus. Ex ista conclusione sequitur qd proportio velocitatum non attendit penes proportionem arithmetican cuius oppositum vult quinta opinio. Quarta

conclusio proportio velocitatum in motibus attendit penes proportionem proportionum potentiarum mouentium ad suas resistentias: et hoc est qd solet dici: proportionem velocitatum sequi proportionem geometricam. Unde si aliqui motores moueant aliqua mobilia: ex equali proportione mouent ea equaliter. Unde ita p[ro]p[ter]e mouent sex tria: sicut duo vnum. Et si aliqui motores moueant aliqua mobilia: ex inequali proportione: tunc in quanto proportio vnius motoris ad suam resistentiam excedit proportionem alterius motoris ad suam resistentiam in tanto eius motus est velotior. Unde si octo mouent duo: mouent in duplo velotius qd sex moueant tria: propter hoc qd proportio octo ad. 2. est quadrupla: et sex ad tria est dupla. Beata ista materia sunt quatuor opiniones. Quare una voluit ponere qd proportio velocitatum attendit penes proportionem potentiarum inter se: et ista non valuit sicut dixit prima conclusio. Secunda est qd attendit penes proportionem resistentiarum inter se: et ista non valuit sicut dixit secunda conclusio. Tertia ponit qd attendit penes proportionem excessum quibus potentie motie excedunt resistentiam: et ista non valuit sicut dixit tercia conclusio. Quarta opinio est qd attendit penes proportionem proportionum potentiarum mouentium ad suas resistentias: et hoc dixit quarta conclusio. Secunda conclusio potest probari ex pluribus dictis Aristotele. et phisicorum et etiam quarto et secundo celi. Circa ista opinionem sunt ponenda aliqua dubia et soluenda. 2o inferenda sunt ex eis aliqua corollaria circa regulas positas ab Aristotele. et phisicorum de proportione velocitatum. Quartum ad primum. Nam intelligentia mouens celum mouet ipsum aliqua velocitate: et tamen ibi nulla est proportio motoris ad resistentiam: cum celum non resistat intelligentie. Secundo sequitur qd si so[lo] potest proicere aliquem lapidem per aliquam distantiam qd medietatem eius posset proicere ad duplam distantiam cum super illum haberet proportionem in duplo maiorem et medietatem medietatis per quartam et sic ulterius quod est falsum. Tertio nam eadem est proportio calidi ad frigidum cum sint propinqua et cum sint remota et tamen calidum agit velotius in frigidu[m] cum sint propinqua qd cum sint remota ergo ex equali proportione proportionem potentiarum motiarum ad suas resistentias non prouenit equalis velocitas. Quarto nam graue descendens in medio uniformi velotius descendit in fine qd in principio et tamen non ex maiori proportione ad resistentiam cum sua resistentia posita sit uniformis. Quinto ad idem graue per aliam et aliam figuram descendit in eodem medio aliquando velotius et aliquando tardius et tamen non videtur qd propter aliam et aliam figuram habeat aliam et aliam proportionem ad suam resistentiam. Sexto inter potentiam motiarum et resistentiam non est aliqua proportio ergo conclusio falsa tenet consequentia et antecedens probatur nam non sunt eiusdem rationis modo inter illa que non sunt eiusdem rationis non est proportio sicut patet. g. Euclidis. Septimo nam passum reagit in agens et habet ad agens proportionem minoris inequalitatis et cum illa non sit coparabilis proportioni majoris inequalitatis: tunc si conclusio esset vera veloci-

ras non esset comparabilis alicui velocitati prouidentia pportione malo  
ris inequalitatis. **C** Ad ista argumenta: Ad primū dico q̄ conclusio intel  
ligitur de velocitate motū prouidentia ab agentibus non mouentibus  
per voluntatem: modo sic non est de intelligentia mouente celū. **C** Ad se  
cundū notandū q̄ onine illud reputatur pars potentie motū qd inuit ad  
velocitatem et onine illud dicit pars potentie resistitū qd resistit. **C** Se  
cundo notandū q̄ conclusio intelligebat de potentia motū totali et simi  
liter resistitū et non partiali. Et tunc ad argumentū dico q̄ si soz. piciat la  
pidem ad aliquid distantiam non oportet q̄ medietatem lapidis proiciat ad du  
plam distantiam: q̄ sup medietatem lapidis non habet proportionem duplā  
ad pportionem quā habebat quādō proiecit integrū: propter qd in equa  
li motu non solū resistit lapis sed etiā mediū et grauitas maius et indebita  
applica et similia. **C** Ad tertium consimiliter dico q̄ non est equalis ppor  
tio totius potentie ad totalem resistentiam calido distante a frigido nec eadem  
applicatio: nā applicatio debet computari pars potentie: motū: et distan  
tia pars potentie resistitū. **C** Ad quartum dico q̄ postq̄ graue exercuit  
motum suum descendendo in medio uniformi: non est eadem proportio  
totalis potentie mouentis ad resistentiam in fine que erat in principio nec  
equalis propter hoc q̄ resistentia manentis equali potentia motū est in  
tensa propter impetum acquisitum in graui descendentē una cum poten  
tia motū principali ipsius lapidis mouet velotius lapidem in fine q̄ in  
principio. **C** Ad quintū dico q̄ quia per aliam figuram iste lapis potest  
melius vel peius applicari nedio ad diuidendū: ideo in alia et alia propor  
tione totalis potentie mouentis ad resistentiam in descendendo: sed non  
est alia proportio lapidis que solum est propter potentiam motū ad resi  
stentiam. **C** Vel dicatur sic: q̄ dicta quarta conclusio debet intelligi: q̄ ve  
locitas attenditur penes proportionem potentie motū ad resistentiam:  
non enim absolute: sed in comparatione bñm meliorem vel peiorem appli  
cationem eius ad resistentiam: et ex hoc patet solutio ad argumentum.  
**C** Ad sextum dico primo q̄ potentia activa et potentia resistitua: sicut  
verbigratia calidi et frigidū non sunt comparabilia adiuicem in caliditate  
et frigiditate: et humiditate et siccitate: nec grauitate et levitate. Conceditur  
tamen q̄ bene sunt comparabilia adiuicem in virtute. Unde dicimus ca  
lidū esse intensius in agendo: q̄ frigidū in resistendo. Dicimus etiam  
grauitatem intensiorem in descendendo q̄ sit densitas mediū in resistendo.  
**C** Pro solutione septimi dico q̄ passum reagit i agens non a propor  
tione minoris inequalitatis sed maioris. Unde passum est potentius ad agē  
dum q̄ agens ad resistendum: licet idem passum sit minus potens ad resi  
stendum q̄ idem agens ad agendum. **C** Unde ymaginandum est in agente  
esse actuitatem et resistentiam: et in passo similiter: et q̄ vtraq̄ actuitas est  
maior: q̄ vtraq̄ resistentia: et ideo comparando actuitaten agentia ad resi  
stentiam passi fit actio a proportione maioris inequalitatis: cum actuitas  
agentis sit maior q̄ resistentia passi. Et similiter comparando actuitatem

passi ad resistentiā agentis fit actio a pportione maioris inequalitatis: cā  
actuitas passi sit maior q̄ resistentia agentis. **C** Hunc ponenda sunt aliq  
correlaria sequentia ex quarta conclusione. vna cū aliquibus veris sup  
positis assumptis: quaz suppositionum. **C** Prima est ista: si fuerit aliquo  
rum extremon adiuicem pportio maioris inequalitatis medio interposi  
to vel mediis cuius vel quoq̄ ad utrūq̄ extremon fuerit aliqua pportio  
ad minus quidem pportio maioris inequalitatis ad maius vero minoris  
inequalitatis venit pportio extremini ad extremon composta ex pportione  
extremi ad mediū et mediorū inter se si fuerint plura media et mediū ad extre  
mini. verbi gratia si accipient. 4. termini. s. octo. quattuor. duo. et vñ. dico  
q̄ pportio octo ad vñ est composita ex proportione octo ad quattuor. et  
quattuor ad duo: et duo ad vñ: ita propositio patet. g. Euclidis. **C** Se  
cunda suppositio cū fuerit aliqua proportio ex duabus pportionibus eq̄li  
bus p̄cise composita ad qualibet istaz est dupla: et si ex tribus ad qualibet  
est tripla. Et si ex quattuor est ad qualibet quadruplica: et sic vltra. Unde q̄  
pro portio octo ad duo componitur ex proportione octo ad quattuor: et q̄t  
tuor ad duo: que sibi inuicem sunt equales: ideo ipsa est p̄cise dupla ad qua  
libet istarum. **C** Tertia suppositio est: cum fuerit aliqua proportio com  
posita ex pluribus proportionibus in equalibus super minorem attinet  
maiorem proportionem et supra maiorem attinet minorem: vnde quia pro  
portio octo ad duo componitur ex proportione octo ad sex: et ex propor  
tione sex ad duo: et quia proportio octo ad sex est minor q̄ sex ad duo: predi  
cta proportio octo ad duo: est maior q̄ dupla: ad proportionem octo ad 6.  
et minor q̄ dupla ad proportionem sex ad duo. **C** Prima conclusio. Si. a.  
potentia motū moueret. b. mobile non oportet q̄ moueat medietatē eius  
precise in duplo velotius: probatur. Nam sit. a. sicut sex: et b. suum mobile  
vt quattuor. et c. medietas mobilis sicut duo: tunc per primam suppositio  
nem. proportio a. ad. c. componitur ex proportione a. ad sex: et b. ad. c. sed  
ex proportione a. ad. b. tāq̄ ex parte minori: et ex proportione d. ad. c. tāq̄  
ex parte majori vt patet mouenti: ideo per tertiam suppositionem: ppor  
tio. a. ad. c. est maior q̄ dupla ad proportionem a. ad. b. et quia per quartā  
conclusionem: proportio velocitatum est sicut proportio proportionū ēt.  
sequitur velocitatem qua. a. mouet. c. esse maiorem q̄ duplam ad veloci  
tatem qua. a. mouet. b. et hoc intenditur. **C** Secunda conclusio si. a. po  
tentia mouet. b. mobile: non oportet q̄ a. potentia duplicata moueat idem  
mobile in duplo velotius patet: nam sit. a. sicut quattuor: et moueat. b. mo  
bile sicut tria et duplicetur. a. et fiat vt octo dico q̄ octo non mouet. b. vt  
tria precise in duplo velotius immo plus q̄ in duplo velotius: nam per  
suppositionem pportio. 8. ad tria componit ex proportione octo ad quat  
tuor et quatuor ad tria: sed ex pportione octo ad quatuor tāq̄ ex majori q̄ du  
pla et ex pportione quatuor ad tria tāq̄ ex minori q̄ sequitur: ideo per  
tertiam suppositionem pportio octo ad tria est maior q̄ dupla ad pportionē  
quatuor ad tria igit p̄clusionem qrtā velocitas qua octo mouent tres est

major q̄ dupla ad velocitatem qua quattuor mouent tres. ¶ Ex his sequitur q̄ quedā regule quas ponit Aristoteles de comparatione velocitatum septimo phisicoz sunt false quod forte accidit ex vitio translatoris. ¶ Tertia conclusio est q̄ si potentie mouentis ad suū mobile fuerit proportio dupla: eadem potentia mouebit medietatem moti precise in duplo velotius: patet nam semper talis potentia habet talem proportionem p̄cise in duplo maiorem ad medietatem sui mobilis: verbi gratia: sit a. potentia motuā ut quartuor et suū mobile. b. sicut duo: t. c. medietas mobilis sicut unum dico q̄. a. mouebit. c. in duplo velotius q̄. b. Nam p̄portio. a. ad. c. componit ex proportione. a. ad. b. t. b. ad. c. per primā superpositionem et componit ex eis tanq̄ ex proportionibus equalibus quia quelibet ea q̄ est dupla. Ideo p̄ secundā suppositionem p̄portio. a. ad. c. est precise dupla ad quālibet illar̄: ideo per quartā conclusionem velocitas qua. a. mouet. c. est precisely dupla ad velocitatem: q̄. a. mouet. b. ¶ Quarta conclusio si fuerit aliqua potentia mouens ad suū mobile in proportione dupla eadem potentia duplicata mouebit idem mobile precisely i duplo velotius: verbi gratia: sit a. potentia ut quattuor: mobile. b. ut duo. c. potentia duplicata sicut. g. tunc quia proportio. c. ad. b. componitur ex proportione. c. ad. a. t. a. ad. b. taq̄ ex proportionibus sibi inuicem equalibus sequitur per suppositionem dupla esse p̄cise duplam ad quālibet istar̄ et per consequens per quartam conclusionem sequitur velocitatem qua. c. mouet. b. esse precisely duplā ad velocitatem qua. a. mouet. b. ¶ Quinta conclusio si fuerit aliqua potentia que moueat aliquod mobile: aliqua velocitate ad qd̄ sit in proportione dupla medietas motoris mouebit medietatem mobilis equali velocitate: patet: nā talis est proportio medietatis motoris ad medietatem mobilis qualis est proportio totalis motoris ad totale mobile. ¶ Sexta conclusio si fuerit potentia motoris in proportione maior i q̄ dupla ad suū mobile eadem potentia motoris mouet medietatem moti minus q̄ in duplo velotius patet. Nam sit a. potentia motuā sicut sex t. b. mobile sicut duo t. c. medietas mobilis sic unum: tunc quia proportio. a. ad. c. componit ex proportione. a. ad. b. t. b. ad. c. t ex proportione. a. ad. b. taq̄ ex parte maior et proportione. b. ad. c. taq̄ ex parte minori: sequitur eandem proportionem esse minus q̄ duplam ad proportionem. a. ad. b. t per consequens velocitatem ex ea prouenientem esse minus q̄ duplā ad illā que prouenit ex proportione. a. ad. b. ¶ Septima conclusio si fuerit proportio potentie mouentis ad suū mobile minor q̄ dupla: eadem potentia mouebit medietatem istius mobilis plus q̄ in duplo velotius: patet nā tunc proportio motoris ad medietatem mobilis est maior q̄ dupla ad proportionem totius motoris ad totum mobile: cuius deductio patet in numeris. Si. a. sit sicut sex: t suū mobile. b. sicut quattuor: t. c. medietas mobilis sit sicut. z. ¶ Octaua conclusio si fuerit proportio potentie mouentis ad suū mobile proportio maior q̄ dupla eadem proportio duplicata mouebit mobile idem mobile minus q̄ i duplo velotius patet nā sit. a. potentia sicut sex t mobile. b. vi duo t sit

potentia duplicata. c. sicut duodecim tunc q̄ p̄portio. c. ad. b. est p̄portio minor q̄ dupla ad p̄portionem: a. ad. b. sequit velocitatem esse minorē q̄ duplam ad velocitatem alterius vnde proportio duodecim ad duo est minor q̄ dupla ad p̄portionem sex ad duo sicut ex tercia suppositione facile deducitur. ¶ Nonna conclusio si fuerit p̄portio potentie motuā ad suū mobile p̄portio minor q̄ dupla eadem potentia duplicata mouebit idem mobile plus q̄ in duplo velotius patet: nam sit. a. potentia motuā sicut quattuor et suū mobile. b. sicut tres: t. c. potentia duplicata sicut octo: tunc patet q̄ proportio. c. ad. b. est maior q̄ dupla ad proportionem ad. b. sicut per pri mā et tertiam suppositionem patet sequitur etiam velocitatem qua. c. mouet. b. esse magis q̄ duplam ad velocitatem qua. a. mouet. b. stante quarta conclusione principali. ¶ Decima conclusio si. a. t. b. motores diuini mouent. c. d. mobilia diuisa ipsi equali velocitate aggregati mouebuntur mobilia aggregata equali velocitate probatur nam semper in tali casu eadem est proportio aggregati ex motoribus et aggregati ex mobilibus qualis erat proportio motorum diuisim acceptorum ad sua mobilia. ¶ Sed dices sequitur q̄ si grauitas moueret suū mobile aliqua velocitate: Et leuitas suū mobile equali velocitate q̄ grauitas et leuitas aggregata moueret sua mobilia aggregata equali velocitate. ¶ Respondest q̄ conclusio debet intelligi de motoribus et mobilibus eiusdem rationis sed sic non est de grauitate et leuitate. ¶ Undecima conclusio si. a. mouet. c. aliqua velocitate: t. b. mouet. c. non equali velocitate: tunc. a. t. b. aggregata mouebunt. c. d. aggregata quadam velocitate media inter velocitatem qua. a. mouet. c. et velocitatem qua. b. mouet. d. patet: nam sit. a. sicut sex t. c. suū mobile sicut tres sit. b. sicut quattuor t. d. suū mobile sicut tres tunc patet q̄ aggregatum ex. a. t. b. est sicut decem et aggregatum ex. c. t. d. sicut sex modo decem ad sex est quedam proportio media inter duplam et Sexquaternam: quales sunt proportiones motorum seorsum acceptorum ad mobilia seorsum accepta.

¶ Unc restat videre penes quid attendatur velocitas motus tam penes effectū. Et primo de motu locali. Secō de motu augmentationis. Tertio de motu alterationis. ¶ Quartū ad primum. Primo de motu locali recto sit prima conclusio. Velocitas motus localis recti attendit penes spaciū verū ymaginatiū in tanto vel tanto tempore per transitum: probat per quid nominis velotioris in sexto phisicoz. Velotius mouetur quod in equali tempore plus de spacio per transiū sit vel in minori tempore plus vel equale de spacio p̄transit. ¶ Secunda conclusio. Velocitas motus localis recti non attendit penes spaciū corporale per transitū in tanto vel tanto tempore: probat. Nam si sic sequit q̄ medietas alicuius mobilis motu recto non moueret ita velociter sicut suū totum: quod est falsum et sequentia patet ex eo q̄ spaciū in duplo minus describeret medietas q̄ totum: in equali tempore. ¶ Tertia conclusio. Velocitas in motu locali recto non attendit penes spaciū superfici

МАТЕМАТИЧНИЙ  
КАБІНЕНТ  
Од. Фіз. Хем. Мат. Ін-т  
Інв. №

eliale per transitum in tanto vel tanto tempore. **T** Quarta conclusio. Velocitas in motu locali recto attenditur penes spaciū lineale descriptum ab ipso mobili in tanto vel tanto tempore. probatur. Nam attenditur penes spaciū per primā conclusionem: sed non corporale per secundā: nec superficiale per tertiam: ergo relinquitur q̄ penes spaciū lineale cum omni spaciū sit corporale vel superficiale vel lineale. **T** Quinta conclusio. Velocitas motus localis recti: non attenditur penes spaciū lineale totale existens inter terminū a quo et terminū ad quem. probatur: quia si essent due trahes inter duos parietes quarum una esset longior alia: verbi gratia in duplo itaq; fini duo eorum extrema tangenterunt ex una parte unū parietem et mouerentur de isto pariete ad alium donec fini eorum ambo extrema tangant alium parietem in equali tempore: tunc ille due trahes equalia spacia linea incepta inter terminos ad quem et a quo descripsissent et tamen sicut patet ex communī modo loquendi non dicemus eas esse equaliter motas uno minorem velotius et maiorem tardius. **T** Sexta conclusio dicta velocitas non attenditur penes spaciū descriptum a puncto mobilis velocissime moto: probatur. Nam sit unum mobile. a. b. c. et mouetur ab uno loco ad alium: et moueant. a. et. c. puncta extrema equaliter distantia adiuicem et ulterius ponitur ad ymaginacionem q̄. b. punctum appropinquat ad. c. punctum intantum q̄ corpus. a. b. c. mouet: tunc clarum est q̄. b. punctum velotius mouetur q̄. a. vel. c. tamen non dicimus propter hoc. a. b. c. corpus esse velotius motum q̄ si. b. punctus non appropinquasset. c. puncto. **T** Secundo si sortes et plato mouerentur ab aliquo termino a quo ad aliquem terminum ad quem in eodem tempore et versus finem motus: sortes extendat brachium suum et plato non tunc aliquis punctus in sorte velotius spaciū locale descriptus q̄ aliquis punctus in platonc: et tamen ex communī modo loquendi: in tali calū dicerem eos esse eque velociter motos. **T** Septima conclusio. Velocitas motus localis recti attenditur penes spaciū lineale verum vel ymaginacionem descriptum a puncto medio vel equivalenti corporis moti in tanto vel in tanto tempore. **T** Nonanter dico equivalenti: quia si fieret condensatio ipsius mobilis non maneret idem punctus medius nisi finis equinatiani. Probatur nam dicta velocitas non attenditur penes spaciū lineale totale interceptum inter terminum a quo et terminum ad quem sicut dicit quinta conclusio nec penes spaciū lineale descriptum a puncto velocissime moto ipsius mobilis: sicut dicit sexta conclusio. Ergo relinquitur q̄ penes spaciū lineale descriptum a puncto medio sine equivalenti sibi. **T** Sed dices sint duo grauiā equaliter distantia a centro et in equali tempore descendant ad centrum: unum tamen eorum per lineam rectam ut per cordam alicuius arcus et reliquum per lineam curvam ut puta per arcum ista duo mobilia in equali tempore inequalia spacia linea describunt: et tamen eque velociter mouentur. Probatur quia eque velociter descendunt. **T** Respondetur q̄ non eque velociter mouentur:

8

inimo illud quod motum est per arcum velotius est motum: q̄ illud quod est motum per cordam: et quando dicitur q̄ eque velociter descendunt corde sed nego consequentiam ergo eque mouentur quia aliquid connotat descensus. ultra motum et penes aliud attenditur mensura et velocitas descensus et penes aliud motus pro quo sit. **T** Octava conclusio. Velocitas descensus attenditur penes spaciū lineale mensurans appropinquationem mobilis ad centrum descriptum a puncto medio vel equivalenti ipsius mobilis in tanto tempore et quia omne tale spaciū lineale est rectum patet siue mobile descendat per lineam rectam siue curvam semper eius motus comensurandus est: et debet attendi penes spaciū lineale rectum. Probatur conclusio: Nam ex communī modo loquendi graue bene dicitur distare a centro quantum distat punctus eius medius ab eodem capiendo distantiam per lineam breuiores puta per rectam. Et si sic: videt q̄ etiam descensus velotior et tardior debeat attendi penes appropinquationem maiorem vel minorē puncti mediū: vel equivalenter facta in tanto vel in tanto tempore. **T** Ex isto sequitur aliqua duo mobilia eque velociter descendere: et tamen inequaliter moueri: et sicut dictū est de descensu. Ita dicendū est de suo moto et ascensi: et patet aduententi.

Sequitur de motu circulari.

Equitur de motu circulari: de quo sit prima conclusio. Velocitas motus circularis attenditur penes spaciū per transitum in tanto tempore. **T** Secunda conclusio q̄ nec illud spaciū est corporale. **T** Tertia conclusio q̄ nec superficiale. Iste conclusiones probantur sicut erant probati de motu locali recto. **T** Ex quibus sequitur. Quarta conclusio q̄ illud spaciū est lineale. **T** Quinta conclusio dicta. Velocitas non attenditur penes spaciū lineale descriptum: a puncto medio semidiametri ipsius mobilis sicut vult una opinio: probatur. Nam aliquid mouetur aliquando circulariter sic se habens q̄ punctus medius semidiametri non est in isto corpe moto circulariter sicut patet de orbe moto circulariter modo non est verisimile q̄ velocitas alicuius mobilis debet attendi penes spaciū descriptum ab aliquo puncto qui nō est in ipso. **T** Sexta conclusio dicta velocitas non attenditur penes spaciū lineale descriptum a puncto medio inter superficiem concavam et conuexam sicut voluit una opinio: probatur. Nam si sic sequeretur q̄ si fieret condensatio corporis orbicularis concavi conuexo manente et non plus recedente a centro q̄ ex h̄ corporis orbiculariter moueret vero moto circulari: sed h̄ est inconveniens sequentia tenet p̄ h̄ q̄ certa tali adensatione facta oportet cape punctū mediū inter concavū et querū plus distarem a centro quam ante et p̄ h̄ tūc magis spaciū lineale esset maius: sicut maior circūserētia circūscribit a tali puncto medio: quā prius et p̄ h̄ corpus orbicularit motum tūc velotius moueretur. **T** Et similiter ex hoc sequeretur q̄ si fas

*HAK*  
rarefactio corporis orbicularis sic & concavum plus appropinquare et centro conuexo: tamen manente sicut prius corpus orbiculare tardius mouetur per hoc & tunc punctum mediū inter concavum & conuexum oportet et capere propinquius centro quam ante. Et per consequens minor circumferentia describeretur quam antea. ¶ Septima conclusio dicta. Velocitas attendit penes Spaciū Lineale Descriptum. Verū vel ymaginatum. ¶ At Puncto. Velocissime moto & moto ipsius mobilis in tanto vel tāto tempore: probatur: nā mobile mouetur ita velociter sicut aliqua eius pars mouetur: vt patet ex cōmuni modo loquendi: igitur velocitatem eius debemus mensurare penes spaciū lineale verū vel ymaginariū a puncto velocissime moto descripto. ¶ Similiter dicta velocitas non attendit penes spaciū lineale descriptū a punto tardissime moto: quia nō dicimus mobile ita tarde moueri: sicut aliqua eius pars: nec etiā penes spaciū descriptū a punto medio sicut pater. Relinquitur igitur & penes spaciū descriptū a punto velocissime moto. ¶ Et notanter dico in conclusione verū vel ymaginatū propter ultimā sphēram que non describit spaciū verū sed ymaginatum solum. Ex conclusione sequitur & caput hominis mouetur velotius pedibus eiusdem nā maiorem lineā circularem describit caput & pes circa terram. ¶ Sed dubitar et aliquis circa yclusionem. Nam si yclusion esset vera sequitur & si alicui rota adderetur vnu longum lignum & ex hoc ista rota moueretur velotius: sed hoc est falsum. ¶ Respondet & yclusion debet intelligi de motu corporis circularis pfecte spiri- ci: modo non esset sic tale aggregatū ex ista rota & ligno addito. ¶ Seco posito & due potentie moueat duo mobilia circulariter sperica ex eadem proportione quo & tanien corpora sphericorum vnum sit alio maius: tunc que- ro vel iste due potentie revoluunt ista duo mobilia in equali tempore vel nō. Si sic sequitur & ab equalibus proportionibus proueniret inequalis velocitas. Nam ista potentia que revoluit mobile maius velotius videt mouere ppter hoc & punctus velocissime motus sui mobilis maius spa- cium lineale describit in equali tempore. Si aut dicatur & non revoluunt sua mobilia in equali tempore hoc iterū non videtur ve & cum ad sua mo- bilia equales habeant proportiones. ¶ Respondet & non revoluunt sua mobilia in equali tempore: vnde potentia que mouet mobile minus in quantitate citius suū revoluit mobile: & in eodem tempore in quo revoluit maius mobile alia potentia Spaciū lineale descriptū a punto eius velocissime moto est equale spacio lineali descripto a punto velocissime moto corporis minoris revoluti quod pater et si ambo ista spacia rectificarent nec ex hoc a proportionibus equalibus pueniret inequalis velocitas. ¶ Octava con- clusio. Velocitas circuitoris attendit penes angulum descriptū circa axem vel centrum quod circuitur in ordine ad tempus ita & si duo mobilia circui- rent eundem axem & in tempore equali equales describerent angulos: circa axem equaliter dicerent circuitre: & si inequailes inequaliter. ¶ Ista coclu- sio patet ex cōmuni modo loquendi astrologorum. Et est sciendum & talis

Velocitas circuitoris simpliciter est incomparabilis velocitati motus recti & etiam velocitati motus circularis propter hoc & arcus & linea sunt omni no incomparabiles. ¶ Ex hoc sequitur & si sphaera lune & sphaera solis in eodem tempore revoluerentur eque velociter tunc eque velociter circu- rent: licet non eque velociter mouerentur propter hoc & equales describent angulos in eodem tempore circa axem mundi: licet: punctus velocissi me motus sphaere solis maius spaciū lineale describeret & punctus velo- cissime motus sphaere lune in eodem tempore.

*9*  
¶ Motu augmentationis sit hec prima conclusio. Eius velocitas non attendit penes quantitatē acquisitam absolute in tanto vel tanto ipse: probatur & ponatur & aliquo ipse vni parue her- be acquiratur quantitas digitalis per aduentum alimenti vni magne arbo- ri etiā nī in eodem tempore equalis quantitas per augmentationē acqui- ratur tunc ista duo sunt inequaliter velociter aucta: propter hoc & augmen- tatio herbe est sensibilis: augmentationē magne arboris insensibilis: non ob- stante & in eodem tempore triplex acquisita est quātitas digitalis per aug- mentationē. Ex hoc coeliditur & per augmentationes inequalēs bene ac- quiruntur quantitates équales in eodem tempore. Secundo dato opposi- to conclusio sequitur & non posset esse aliqua augmentationē uniformis quo ad partem consequentia patet ex hoc & semp i augmentationē maior quantitas acquiritur toti & alicui eius parti. ¶ Secunda conclusio est ista: velocitas augmentationis non attendit penes proportionem quāti- tatis acquisite ad quātitatem preexistē: nam si sic sequitur & possent esse due augmentationes quarū vna non esset velotior alia nec tardior nec eque velox. ¶ Probatur nā posito & a.corpus pedale angeatur in hora ac- quirendo sibi quantitatē pedalem sic & fiat bipedale & b.corpus pedale angeatur in eadem hora acquirendo sibi quantitatē bipedalem: sic & b. i fine sit tripedale: tunc probo & dato opposito dicte conclusio iste aug- mentationes non sunt inuicem comparabiles. nam in augmentatione ip- sius. a. proportio quātitatis acquisite ad quātitatem preexistē est pro- portio equalitatis & proportio in augmentationē ipsius. b. quātitatis acqui- site ad quātitatem preexistē est proportio maioris inequalitatis: mo- do proportio equalitatis & proportio maioris inequalitatis: non sunt com- parabiles inuicem. Ideo si proportio dictarum augmentationū esset sicut proportio proportionū quātitatum acquisitarum ad quātitatem prexi- stē: sequitur dictas augmentationes non esse inuicem comparabiles: & per consequens vna illarū nō esset velotior alia: nec tardior nec eque velox. ¶ Tertia conclusio. Velocitas in motu augmentationis attendit pe- nes proportionē in compositi ex quātitate preexistē & acquisita: ad pre- existē solū in ordine ad tempus: verbi gratia si. a. pedale acquiret sibi in hora pedale & b. pedale duo pedalia in eadem hora: tunc in augmentatio- ne ipsius. a. proportio compositi ex preexistē & acquisito ad preexistē solum est dupla & in augmentationē. b. est tripla: modo in qua proportionē

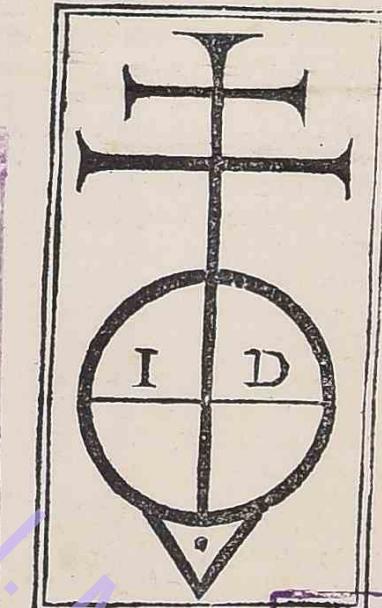
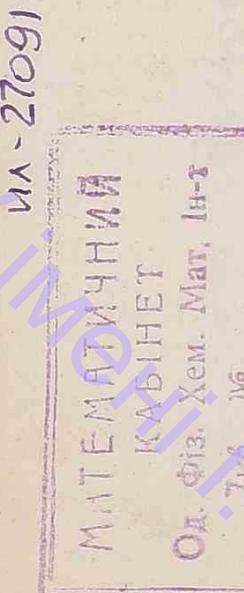
L

se habet dupla. ad triplam in tali proportione se habet augmentatio. b. ad  
 augmentationem. a. probatur conclusio: nam velocitas augmentationis at-  
 tenditur penes quantitatem acquisitam in tanto: vel in tanto tempore abso-  
 lute: vel penes proportionem qualitatis acquisite ad preexistentem vel penes  
 proportionem compositam ex quantitate preexistente et quantitate acquisita  
 ad quantitatem preexistentem non primum ut dicit prima conclusio nec  
 secundum: ut dicit secunda conclusio: relinquitur igitur tertium ut dicit  
 tertia conclusio. Ex ista conclusione sequitur quod si rarefactio que est ang-  
 mentatio in proprie dicra debet esse uniformis motum localem puncto-  
 rum rarefactibilium oportet esse difformem: ita quod si rarefactio est uniformis  
 oportet quod quilibet punctus intendat motum suum: et si motus localis  
 punctorum esset uniformis rarefactio est difformis igitur. 10  
 Et motu alterationis est sciendum quod in alteratione duplex yma-  
 ginatur successio. s. fin intensionem et extensionem. Exemplum  
 primi ut si aliquis alteretur: primo remisse et postea intensius.  
 Exemplum secundi ut si primo fin aliquam sui partem postea successivam  
 fin aliam. Tunc sit prima conclusio. Intensio est magis propria alte-  
 rationi quam extensio: probatur nam alteratio potest ymaginari sine suc-  
 cione excensionis: non autem sine successione intensionis: probatur nam  
 ymaginabile est quod alterabile simul fin omnes suas partes equaliter  
 alteretur: primo remisse postea intensius. Similiter in intensione acciden-  
 tium in anima que est quedam alteratio non est successio fin extensionem  
 cum anima humana sit indubibilis: licet sit ibi bene successio fin intensionem.  
 Secunda conclusio est ista velocitas alterationis non attenditur  
 penes qualitatem acquisitam in ordine ad subiectum in tanto vel in tam  
 tempore sic scilicet quod illa alteratio sit velutior qua acquiritur equalis  
 qualitas in maiori subiecto: patet nam secundi in precedentem conclusio-  
 nem hoc est accidentale alterationi. Unde fin hoc intensiones duorum  
 actuum in duobus intellectibus indubibilibus non essent inuitem com-  
 parabiles in velocitate et tarditate ex quo non habent intensionem quod  
 est falsum. Secundo quia si equus Magnus alteraretur in hora ad sum-  
 mum gradum albedinis a non gradu. Similiter una saba in eadem hora:  
 nullus diceret quod iste alterationes non sint eque veloces. Sed istarum al-  
 bedinum una esset acquisita in maiori subiecto et alia in minori in eodem tem-  
 pore. Tertia conclusio velocitas in motu alterationis non attenditur  
 penes proportionem qualitatis acquisite ad preexistentem qualitatem:  
 nec penes proportionem aggregati ex qualitate acquisita: et preexistente  
 ad preexistentem solum in tanto vel tanto tempore probatur nam si cali-  
 ditati sicut unum acquiratur caliditas sicut duo et caliditati sicut quartus  
 acquiratur caliditas ut octo in hora tunc licet utrobius sit eadem propor-  
 tio qualitatis acquisite ad preexistentem: similiter aggregati ex acquisita  
 et preexistente ad preexistentem solum non tamen iste alterationes sunt  
 eque veloces eo quod per unam earum plus acceditur ad gradum summum

per aliani. Quarta conclusio: velocitas in motu alterationis at-  
 tenditur penes qualitatem acquisitam in tanto: vel tanto tempore absolute:  
 verbi gratia: ut si duobus subiectis sive equalibus sive inequalibus in ea-  
 dem hora acquirerentur qualitates eae ista essent eque velociter alte-  
 rata: si vero inequales non eque sed inequaliter velociter: probatur con-  
 clusio sic: quia velocitas alterationis vel attenditur penes qualitatem ac-  
 quisitam in ordine ad subiectum et hoc non fin secundam conclusionem  
 vel penes proportionem qualitatis acquisite ad preexistentem: vel penes  
 proportionem aggregati ex qualitate acquisita et preexistente ad prexi-  
 stentem solum: et hoc non per tertiam conclusionem: igitur relinquitur quod  
 penes qualitatem acquisitam absolute in tanto vel tanto tempore et hoc  
 dicit quarta conclusio. Ex ista conclusione diligens inquisitor poterit  
 inferre Lorolaria de quorum illatione supersedeo breuitatis gratia.

FIPS.

Magistri Alberti de Saxonie proportionum libellus fuit feliciter qui  
 Genetiis summa cum diligentia fuit impressus per Bernardinum Genetum  
 impensa. d. Jeronimi duranti. Die. 29. Janaro. 1494.



Наукова бібліотека  
Одеського університету  
Ім. І. І. Мечникова

Agusti soni Z. filii Gisbaldi  
 dono datum fratri Agusto  
 ab Fabrizio

КОВА

Санкт-Петербургский государственный университет  
Физико-математический факультет  
Кафедра математической физики  
Институт теоретической и прикладной механики  
Математическая лаборатория  
Лаборатория квантовой оптики  
Лаборатория квантовой химии  
Лаборатория квантовой гравитации  
Лаборатория квантовой информатики

105

Национальный исследовательский институт  
прикладной математики и механики  
имени С. П. Тихонова  
Факультет прикладной математики



Библиотека  
Университета  
имени С.П.Тихонова  
25.07.88

105

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. МЕЧНИКОВА

